

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

20 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 11996-06-19 דרור- משימות לאומיות (ע"ר) נ' עיריית ירושלים ואח'

בעניין: **דרור- משימות לאומיות (ע"ר)**
ע"י עו"ד משה פולסקי

העותרת

נגד

1. **עיריית ירושלים**
ע"י המחלקה המשפטית

2. **זוהר חוצות**

המשיבות

ובעניין **היועץ המשפטי לממשלה**

ע"י עו"ד משה וילינגר, פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי

המתייצב

פסק דין

עניינה של העתירה הוא בהחלטת המשיבה 1 (להלן: **העירייה**) להורות למשיבה 2 להסיר שלטי פרסום שנתלו מטעמה של העותרת על מתקני פרסום המודעות ברחבי העיר ירושלים. שלטי הפרסום היו בנוסח "**אמא ואבא=משפחה, האומץ להיות נורמלי**". אף שההחלטה ניתנה עובר למצעד הגאווה בחודש יוני 2019 העותרת הבהירה כי מדובר בקמפיין רלוונטי גם למועדים אחרים.

בדיון שהתקיים ביום 12.9.19 הצדדים לא התנגדו להצעת בית המשפט לפנות ליועץ המשפטי לממשלה בכדי שיתייצב להליך ויביע את עמדתו וזאת בהתאם לפקודת סדרי הדין (התייצבות היועץ המשפטי לממשלה)(נוסח חדש).

היועץ המשפטי לממשלה הגיש לבית המשפט את עמדתו לפיה "סמכות הרשות המקומית להטיל מגבלות על מודעות בתחומה בשל פגיעה ברגשות הציבור צריכה להיות שמורה למקרים חריגים ביותר בהם מדובר בפגיעה קשה וכבדה העולה על הנסבל בחברה דמוקרטית" (פסקה 14 לעמדת המתייצב). לאחר שהיועץ המשפטי לממשלה בחן את נסיבות המקרה הוא הביע את עמדתו לפיה "השיקול של פגיעה ברגשות הציבור לא הצדיק בנסיבות העניין את הוראת המשיבה 1 להסיר את המודעה".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

20 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 11996-06-19 דרור- משימות לאומיות (ע"ר) נ' עיריית ירושלים ואח'

בהמשך הודעת היועץ המשפטי לממשלה הוא הוסיף כי :

"במכלול השיקולים הרלוונטיים יש לייחס משקל לעיתוי הפרסום, שהיה בסמוך למצעד הגאווה, ובכך היה בשילוט האמור הפגנת ביטוי נגד הביטויים המושמעים במסגרת האירוע. יודגש כי לעמדת היועץ המשפטי לממשלה גם ללא קשר לעיתוי האמור, החלטת המשיבה 1 לדרוש את הסרת הפרסום אינה עולה בקנה אחד עם גדרי ההסמכה שבחוק העזר, כפי שפורט בפסקי הדין של בית המשפט העליון" (פסקה 17).

לאחר הגשת עמדת היועץ המשפטי לממשלה הודיעה היועץ המשפטי לעיריית ירושלים, עו"ד א' מלכה כי העירייה מקבלת "עקרונית את עמדת היועמ"ש לממשלה ולא תמנע את הצבת המודעה".

עם זאת, העירייה סייגה את הסכמתה תוך שהבהירה את הדברים הבאים :

"המשיבה ערה לזכות היסוד החוקתית של חופש הביטוי אך סבורה שבנסיבות מסוימות ולאור ניסיון העבר במצעדי הגאווה בעיר ירושלים היתה לה הזכות לא לאשר פרסום המודעה ערב מצעד הגאווה והמשיבה שומרת על זכותה לשקול כל מקרה המגיע לפתחה לגופו, והודעה זאת ניתנת ברגשות מעורבים ובלב כבד" (פסקה 8).

העותרת שהתבקשה להתייחס לעמדת היועץ המשפטי לממשלה ולעמדת העירייה מפנה לכך שלפי עמדתו של היועץ המשפטי לממשלה החלטת העירייה ניתנה בחריגה מסמכות, גם כאשר מדובר בהצבת שלטים בסמוך למצעד הגאווה. לפיכך היא מבקשת כי בית המשפט יכריע גם ביחס לפרסום וגם ביחס למועד הפרסום שבעניינו נסבה העתירה. לדידה של העותרת יש לאפשר לה להשמיע את עמדותיה במרחב הציבורי בכל ימות השנה, וקיימת החובה לאפשר לה לעשות כן גם בסמיכות למצעדי הגאווה.

לאחר העיון בעמדת הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי נוכח הודעתה של העירייה, ובכפוף להבהרות שלהלן העתירה מיצתה את עצמה. כעולה מהודעתו של היועץ המשפטי לעירייה, העירייה מקבלת על עצמה את עמדתו העקרונית של היועץ המשפטי לממשלה לפיה אין להימנע מהצבת מודעות ושלטי פרסום בנוסח הנדון בעתירה, ולדידי ניתן להסתפק בהצהרה זו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

20 ינואר 2020

בפני כב' השופט ארנון דראל

עת"מ 11996-06-19 דרור- משימות לאומיות (ע"ר) נ' עיריית ירושלים ואח'

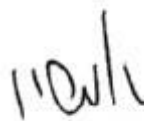
אשר להסתייגות, שבה העירייה שומרת לעצמה את הזכות להחליט בכל מקרה המגיע לפתחה לגופו, הרי שזכות זו היא מובנת מאליה. סמכות ראש העיר מחייבת את הפעלת שיקול דעתו בכל מקרה ומקרה, והפעלת הסמכות מחייבת בחינה פרטנית של הנוסח המיועד לפרסום, המיקום והעיתוי בכל מקרה ומקרה, תוך עריכת האיזון הנדרש בין השיקולים השונים.

עם זאת, מובהר כי בחינה כזו צריכה להיעשות גם לאורה של פסיקת בית המשפט העליון, והמבחנים שנקבעו, תוך שעל ראש העיר להתחשב גם בעמדת היועץ המשפטי לממשלה, כפי שניתנה במסגרת הליך זה, בטרם יקבל את החלטתו.

לאור האמור לעיל איני רואה מקום להרחבה נוספת או לקיום דיון תיאורטי בפרסומים עתידיים, שעה שהעירייה הצהירה כי "מקבלת היא, עקרונית, את עמדת היועמ"ש לממשלה ולא תמנע את הצבת המודעה". ככל שתתקבל החלטה שונה, שדעתה של העותרת לא תהיה נוחה ממנה, היא תוכל לשוב ולפנות לבית המשפט אגב החלטה קונקרטית.

לסיכום, נוכח כל האמור, ובכפוף למפורט לעיל ולהצהרת היועץ המשפטי לעירייה וההבהרה שניתנת בפסק הדין, העתירה מיצתה את עצמה והיא נמחקת. בהינתן מורכבות השאלה והדרך המקוצרת שבה הגיע ההליך אל סיומו לא ראיתי מקום לעשות צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ג טבת תש"פ, 20 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

ארנון דראל, שופט